

VERSCHIJNT REEDS MAANDAGSMIDDAGS

De Revue der Sporten

EEN GEILLUSTREERD WEEKBLAD VOOR SPORT, TOERISME EN VERKEER
(waarin opgenomen „De Corinthian“, „Het (groene) Sportblad“, „Korfbalrevue“
en „Sportrevue 't Stadion“) onder leiding van A. J. G. STRENGHOLT
Voetbal- en Cricket-redacteur; C. J. GROOTHOFF
Redacteur „De Corinthian“: J. A. BRONGERS

OFFICIEEL ORGAAN VAN DEN NEDERLANDSCHEN KORFBALBOND, (MET MEER DAN 10.000 LEDEN)

DEN WEST. ROEBOND, DEN AMST. ATHLETIEKBOND, DE HOLLAND-BEKERWEDSTRIJDVEREENIGING, DE ROEI- EN ZEILVEREENIGING „DE AMSTEL“, DE AMSTERD. RUGBY VOETBAL CLUB, DE COMMISSIE VOOR DE RONDVAART 1931, DE ZEIL- EN ROEVER. „DE NIEUWE MEER“, DEN OVERIJSSCHEN KORFBAL BOND EN VAN „DE MEEUWEN“ „DE CORINTHIAN“ IS OFFICIEEL ORGAAN VAN: HET NEDERLANDSCH GOLFCOMITÉ, DE HAAGSCHE-, NOORDWIJSCHE-, ROSENDAELSCHHE-, HILVERSUMSCHE-, TWENTSCHE-, EINDHOVENSCHE GOLFCLUB, DE GOLFCLUB VOORNE, ENGHUIZEN, DOMBURG, „TOXANDRIA“, „DE DOMMEL“, KENNEMER- EN HATTEMSCHHE GOLF- EN COUNTRY CLUB, UTRECHTSCHHE GOLFCLUB „DE PAN“ EN DEN NEDERLANDSCHEN STUDENTEN VOETBALBOND.

MEDEWERKERS: MEVR. R. DE BERGH-MARGGRAFF - N. J. BEVERSEN - M. BOOMSMA - HENRI VAN BOOVEN - S. P. J. BORSTEN
NIC. BROEKHUYSEN - N. CUSELL - T. VAN DEUTKOM - P. H. VAN DOESBURG - P. C. FERMIN - CH. H. GEUDEKER - J. HOVEN
IR. W. B. J. HOFMAN - DR. W. P. HUBERT VAN BLIJENBURGH - MAX IZAAS - ALEX IZAKS - W. KAMLAG - JOOST KARRES
WOUTER LOEB - P. J. LINDNER - H. M. LUGARD - JHR. DR. C. DE MAREES VAN SWINDEREN - H. A. MEERUM TERWOGT
DR. R. J. TH. MEURER - LT. B. J. MOMMA - WM. MULDER - W. J. H. MULIER - N. M. J. MUNZERT - F. EN G. J. NIJLAND
A. K. VAN OEFFEL - IR. A. PAULEN - H. M. C. POORTMAN - IS QUERIDO - P. W. SCHARROO - MR. H. SCHOLTE - H. SCHUTTE
J. H. SPEENHOFF - S. STAAL - H. VUYK - J. A. WANSINK - A. WILDSCHUT, - D. WOODSTRA EN ANDEREN

UITGEVER: A. J. G. STRENGHOLT, HEERENGRACHT 390, AMSTERDAM C.

ABONNEMENT per jaar bij vooruitbetaling f 10.—, Indië en buitenland f 14.—

REDACTIE- EN ADMINISTRATIE-ADRES: HEERENGRACHT 390, TELEFOON 36886 - 33421, AMSTERDAM - C.
Bankiers: AMSTERDAMSCHHE BANK - POSTREKENING 172884 - GEMEENTE GIRO R 2363.

Abonnementen kunnen met ieder nummer ingaan doch men verbladt zich telkens voor den geheelen jaargang.
Opzeggingen moeten schriftelijk geschieden uiterlijk één week voor 't ingaan van een nieuwen jaargang der „Revue“.

VAN EEN INTERNATIONALE GOLFMATCH

OP DE PRACHTIGE GOLFLINKS VAN DE KENNEMER G.C. WERD ZONDAG DE MATCH NEDERLAND—FRANKRIJK
GESPEELD, DIE DOOR DE HOLLANDERS WERD VERLOREN. ONZE V.F.B.-FOTOGRAAF NAM O.A. DEZE GEZELLIGE
FOTO VAN HET NEDERLANDSCHE TEAM.

De Testmatch van Engeland tegen All India

Een slechte beurt voor het Engelsche cricket
Jardine de redder

Het Engelsch-Indische elftal, dat op het oogenblik door Engeland toert, heeft zich daar al heel spoedig populair weten te maken. Waren het aanvankelijk mis-schienen de vreemde namen — mogelijk ook de tulband, waarmee Lall Singh onafscheidelijk verbonden schijnt te zijn — die het publiek naar de wedstrijden der Indische gasten lokten, het werd al spoedig duidelijk, dat het batten en het fielden van deze bruine cricketers op zich zelf reeds de moeite van een bezoek loonde. Hun crack-batsman, Nayada, heeft al meer dan 800 runs gemaakt, waardoor hij met een gemiddelde van in de 60 boven aan de lijst van de gemiddelden der gasten staat. Dan hebben de gasten in Amar Singh nog een prachtig allround speler. Hij is in de eerste plaats een schitterend fielder, leniger en beweeglijker dan de allerbeste Engelsche fielder; daar goed fielden altijd indruk maakt op den toeschouwer, werd hij al spoedig een der populairste spelers van de ploeg. Hierbij komt echter nog, dat hij een voortreffelijk bowler is, die reeds 50 wickets heeft genomen en dat hij af en toe het publiek onthaalt op een schitterende innings. Indien hij als bowler niet zoo dringend noodig was, zou hij stellig als batsman reeds zijn plaats in de ploeg waard zijn. Nu gaat hij gewoonlijk eerst laat in, waardoor hij weinig gelegenheid krijgt z'n bijzondere batting-talenten te vertoonen.

Ondanks alle verdiensten van de Indische heeren als cricketers, was men het er toch in Engeland over eens, dat ze in de testmatch geen voet aan den grond zouden krijgen. Het Engelsch elftal was zoo sterk, dat men het, op een enkele uitzondering na, beschouwde als de ploeg, die straks naar Australië zal gaan. Sutcliffe en Holmes alleen zouden al runs genoeg kunnen maken om Engeland te doen winnen! Zooals dat meer gaat, kwam dat in het veld wel eenigszins anders uit. Het beroemde tweetal maakte in twee innings in totaal welgeteld slechts 39, dat anders door Sutcliffe in een paar overs bijeen geslagen wordt. De 35000 toeschouwers op den eersten dag van den wedstrijd op Lord's present, waren nadat Jardine den toss had gewonnen, overtuigd, dat Sutcliffe en Holmes de Indische heeren stellig eenige uren in het veld bezig zouden houden. Tien minuten later waren beide batslui reeds terug in het paviljoen! De dubbele cijfers waren juist bereikt. Geen nood, dan zou Woolley de zaak wel opknappen. Hij begon goed. Tweemaal sloeg hij den bal tegen de boundary. Daarna rekende hij echter

niet op de handigheid van den betulbanden Lall Singh. Hij haastte zich niet om bij een blijkbaar gemakkelijken run binnen te komen, toen Lall Singh, na een staaltje van volmaakt fielden, bliksemsnel den bal in het wicket smeed. Drie voor 19! Voor Engeland al een zeer droevig begin. Aanvoerder Jardine voelde natuurlijk het dreigende gevaar van een noodlottige collaps, waarvan het eerste gedeelte zich reeds had afgespeeld. Met Hammond speelde hij daarom uiterst voorzichtig. In één uur kwamen er slechts ruim 30 runs. De 100 was juist gepasseerd, toen Amar Singh een yorker bowlde, waarmee hij opnieuw schrik en ontsteltenis onder de toeschouwers bracht. Hammond kon gaan. Jardine zat weliswaar met de bowlerij herhaaldelijk in moeilijkheden, maar toch maakte hij runs. Toen hij op 166 voor een onbetaalbare 79 gevangen werd, leek het er op, dat de bloem van het Engelsche cricket voor een schamele 200 aan den kant zou zitten. Ames en de populaire amateur Robbins, die snel 21 maakte voordat hij, door den man met den tulband, op wonderbaarlijke wijze werd ingepikt, wisten dat echter te voorkomen. Het fielden van Lall Singh deed af en toe denken aan Ranji, die ook zoo geweldig goochelen kon. Eens wist hij den Surrey-crack Hayward van een harden cut te vangen. Hayward dacht, dat de bal al tegen de boundary zat, toen hij plotseling ontdekte, dat Ranji het roode ding kalm in de hoogte gooide. „I suppose it is the same ball, Sir?“ waagde hij toen op te merken.

Toen Ames voor een mooie 65 was gebowld, kwam spoedig het slot. Een onnoozele 259. Het was toen vijf uur. Inplaats van te kunnen sluiten op een 500 runs voor een paar wickets moest Engeland nu vechten om te winnen.

Intusschen kreeg Engeland assistentie van het pechduiveltje. Immers Nayada kwetste z'n hand zoo ernstig, dat zijn batten er onder leed. Nasir Ali en Palia scheurden ieder een spier, waardoor ze niet konden fielden en ze voor het batten een runner noodig hadden.

Op den morgen van den tweeden dag kwam de Engelsche koning een uurtje naar het spel kijken, waarbij de spelers aan Z. M. werden voorgesteld. Zooals meer in Testmatches is gebeurd, was het Koninklijk bezoek van noodlottigen invloed op het batten der gasten. Van 6 voor 165 werd het 10 voor 189, zoodat Engeland onverwacht nog een leiding van 70 runs had. Zijne Majesteit was dus nog niet zoo'n slechte wisselbowler!

Als Engelsche bowlers nog eens een groote score tegen zich zien maken, zal de een of andere grappenmaker wel weer roepen: „Fetch the king!“

Voor de tweede maal faalden Sutcliffe en Holmes. Reeds op 2 werd Sutcliffe van een lastige kans gemist. De bowlers waren eigenlijk de baas, zoodat het niemand verwonderde, dat Sutcliffe voor slechts 19 en Holmes voor 11 verdween. Ook Woolley en Hammond maakten het kort, doch het was weer Jardine, die, ditmaal met Paynter, de zaak redde. Op den derden dag bleef Jardine uitstekend batten; hij deed dat zoo goed, dat hij om half een met een totaal van 275 voor 8 wickets kon sluiten waarbij hij zelf met 85 niet uit bleef.

De wedstrijd was wel een persoonlijk succes voor Jardine, die tweemaal inging op momenten, dat een crisis dreigde, daarbij 164 runs maakte — bijna 1/3 van het totaal in beide innings — en door zijn prachtig aanvoorderschap zijn gerechtvaardigde aanspraken op de leiding van de ploeg, die naar Australië zal gaan, weer heeft verbeterd.

Door oordeelkundige afwisseling van de bowlerij hield Jardine de gasten steeds in moeilijkheden. Met 7 voor 108 scheen de innings der gasten vrijwel geëindigd te zijn, doch toen liet Amar Singh nog eens zien, welk een schitterend batsman hij is. Hij dreef Robins op opeenvolgende ballen driemaal voor 4 en eenmaal voor 6. Zijn totaal van 51 verbeterde de positie der gasten wel, maar kon toch niet voorkomen, dat de innings slechts 187 opleverde, zoodat Engeland met 158 runs won.

— o —

Dat was het einde van een interessanten strijd, door ruim 51.000 betalende bezoekers bijgewoond. In verband met het goede spel der Indiërs werd de vraag gesteld of het niet mogelijk zou zijn nog een tweede testmatch tegen hen te spelen, zooals men ook verleden jaar tegen de Nieuw Zeelanders heeft gedaan. De M.C.C. wenscht echter niet meer van het eenmaal vastgestelde programma af te wijken. Intusschen heeft deze wedstrijd voor de heeren, die het Engelsch elftal voor Australië moeten samenstellen, weer nieuwe moeilijkheden gebracht. Sutcliffe en Hammond zullen natuurlijk van de partij zijn, die hebben hun waarde reeds vóór den wedstrijd tegen All India afdoende bewezen. En natuurlijk gaat ook Duleeps-hinji mee. Die zou voor All India een geduchte versterking geweest zijn, doch juist omdat hij voor Engeland wil spelen en dat niet mogelijk zou zijn als hij in Testmatches tegen Engeland had gespeeld, heeft hij voor de hem door de Indiërs aangeboden eer moeten bedanken. Op het oogenblik is Duleeps-hinji aardig op weg om voor Sussex, de county van z'n oom Ranji, het kampioenschap te veroveren.

Amons en de amateur Robbins zullen eveneens vrij zeker van de partij zijn. Hun spel in de Testmatch geeft hun daarop wel recht. Maar om de andere plaatsen zal er nog fel gestreden worden. Vooral voor de profs is zoo'n reisje naar den anderen kant van de aarde wel loonend. Niet alleen om het plezier van de reis, doch ook om de paar honderd pond, die ze er door verdienen. Is het dan ook wonder, dat ze op het oogenblik zich in countywedstrijden tot het uiterste inspannen om een plaats in de Engelsche ploeg te veroveren?

C. J. GROOTHOF.

UIT DE GESCHIEDENIS DER PAARDENSPORT

Ruiters van naam uit de eerste helft der 19e eeuw zijn verder Jem Mason, Tom Oliver en Alan Mac Donough. Jem Mason, de zoon van een paardenhandelaar, was een uitstekend ruiter en hij stond dan ook jarenlang aan de spits; aan aanvragen om te rijden had hij geen gebrek. Zijn vriend Tom Oliver, bijgenaamd „Black Tom“, was ook een goed ruiter, doch hij kon geen orde op zijn financiën houden en meerdere malen heeft Jem Mason hem met groote sommen over zijn geldelijke „hindernissen“ heen geholpen. Toen hij eens wegens schulden naar de Oxford-gevangenis werd gezonden, vroeg een zijner vrienden of hij nog wat voor hem kon doen. Zijn antwoord luidde: „Ja zeker, stuur me maar een flinke springer, die vooral muren goed neemt!“

Alan McDonough was een Ier, die, nadat hij als cross-country-ruiter in zijn vaderland talrijke successen had behaald, in 1835 naar Engeland trok, om daar zijn geluk te beproeven. De vele overwinningen van Mac Donough verwekten bij de Engelsche ruiters groote jaloezie, hetgeen zich uitte in talrijke onaangename incidenten.

Zoo werd Mc Donough in een steeple-chase te Dunchurch door een zekeren Ball opzettelijk omver-gereden, waarbij hij een sleutelbeen en verscheidene ribben brak. Hij moest geruimen tijd het bed houden en was daardoor genooddaakt zijn paard „Sir William“ — een groote vos, dien hij uit Ierland had ingevoerd en die wegens zijn doorzettingsvermogen steeds met overleg moest worden gereden — voor £ 350 aan Elmore te verkoopen, welke hem eenigen tijd later voor £ 1000 aan Lord Cranstoun overdeed. Mc Donough keerde naar Ierland terug, doch nog éénmaal zou hij „Sir William“ berijden. Toen er namelijk een hindernisrace gehouden zou worden tusschen Jerry van Lord Suffield enerzijds en „Sir William“ anderzijds, met een inzet van £ 1000, bleek geen enkele ruiter in staat de vos over de hindernissen te krijgen. Ten einde raad stuurde men een koerier naar Ierland om Mc Donough te verzoeken zijn oude paard te willen berijden. De Ier stemde toe en kwam nog tijdig voor den wedstrijd te Melton aan. Na aanvankelijk de leiding te hebben gehad, weigerde Jerry (die door Jem Mason werd gereden) voor een hindernis. „Sir William“ ging rustig verder, sprong uitstekend en won gemakkelijk.

Naar aanleiding van het succes der jaarlijksche meeting te St. Albans, was men te Liverpool ook op het idee gekomen steeple-chase meetings te organiseren. Het bleef echter aanvankelijk bij vlakke baan-rennen, die onder de auspiciën van Mr. W. Lynn, den eigenaar van het Waterloo-Hotel, werden gehouden. Opmerkelijk is het, dat ook hier, evenals te St. Albans, het initiatief tot het houden van de paardenrennen door een hoteleigenaar

VAN ONZE GOLF CLUBS

NEDERLANDSCH GOLFCOMITÉ (Officieel)

De officiële uitslagen van de Oostelijke handicapcompetitie luiden:

	gew.	verl.	
Twente	4	2	27-17
Hattem	4	2	29-22
de Pan	3	3	26-24
Rosendaal	1	5	14-33

De Zuidelijke competitie is nog niet uitgespeeld, doch is gewonnen door „De Dommel“ (s Bosch).

De Westelijke competitie is als volgt verlopen:

	gew.	gel.	verl.	
Hilversum	3	1	2	23-22
Noordwijk	3	3	3	26-21
Den Haag	3	3	3	26-21
Kennemer	3	3	3	17-28

De eindwedstrijden moeten dus verspeeld worden tusschen de teams van de Twentsche G.C., „De Dommel“ en Hilversumsche G.C.

G. M. DEL COURT VAN KRIMPEN,
Secr. Ned. Golf Comité.

DE DAMES-COMPETITIE.

De resultaten in de dames-competitie zijn aan de hand van de tot onze beschikking staande gegevens als volgt:

	Hilv.	Haag	Kenn.	De Pan
Hilversumsche G.C.	5-3	5-2		
Haagsche G.C.	5-4	6-3		
Kennemer G. & C.C.	3-3			9-0
G.C. „De Pan“		5-4	0-8	

EINDWEDSTRIJDEN HANDICAP COMPET.

Voor deze wedstrijden zijn de volgende data vastgesteld:

3 Juli: Twentsche G.C.—Hilversumsche G.C.; 31 Juli: Hilversumsche G.C.—„De Dommel“; 28 Aug.: „De Dommel“—Twentsche G.C.

EINDHOVENSCHE GOLFCUB.

Wij ontvingen bericht dat het secretariaat van de Eindhovensche Golfclub thans berust bij Mr. J. A. Grothe van Schellach, Markt, Eindhoven.

werd genomen. In samenwerking met zijn beide vrienden, Capt. Beecher en Mr. Powell, slaagde Mr. Lynn er tenslotte in een terrein te verkrijgen, dat zich uitstekend voor hindernis-rennen leende. In Februari 1836 werd de baan geopend en er hadden twee races plaats, waaraan alle bekende paarden uit dien tijd deelnamen. Het succes was zoo groot, dat het voortbestaan van de baan verzekerd was. Een der races werd gewonnen door „Sir William“ van bovengenoemden Mc Donough, die ook in 1838 weer nummer één werd.

HATTEMSCHE GOLF- & COUNTRY CLUB.

Op 25 Juni '32 werd verspeeld de Maandelijksche wisselbeker.

Winner: A. Baronesse van Heeckeren van Molecaten (28) met nett score 63.

KENNEMER GOLF & COUNTRY CLUB.

26 Juni werd op de banen van de Kennemer Golf Club te Zandvoort de competitie-wedstrijd Kennemer—Hilversum verspeeld.

Uitslag foursomes: J. H. C. Salberg en B. Heldring winnen van W. Boissevain en W. van Waveren 2/1, B. Carp en K.M.A. Enthoven winnen van W. Sommerhoff en Ch. E. Veltman 4/3, S. van der Graaf en J. C. Lee verliezen van H.A. Healy en F.H.J. Holdert 1 up.

Singles: B. Carp wint van W. Boissevain 3/2, J.H.C. Salberg wint van W. Sommerhoff 2/1, B. Heldring wint van W. van Waveren 1 up, K.M.A. Enthoven verliest van Ch. E. Veltman met 1 up, S. van der Graaf verliest van H. A. Healy met 1 up, J. C. Lee wint van F.H.J. Holdert 2/1.

Einduitslag: Hilversum wint met 6 punten tegen 3.

NOORDWIJSCHE GOLFCUB.

De wedstrijd om den Van Limburg Stirumbeker, medalplay over 18 holes, had tot resultaat, dat S. Manek (12) en A. Tieleman (20) beiden eindigden met een netto score van 79.

De British Challenge Cup, 36 holes tegen Bogey, werd gewonnen door J. W. Henny (18) met 1 down. Tweede was F. Noorduyt met 2 downs.

Er was zeer groote belangstelling voor deze wedstrijden.

UTRECHTSCHER GOLFCUB „DE PAN“.

25 Juni j.l. werd de jaarlijksche avondwedstrijd gespeeld, bestaande in een 9 holes foursomes vlaggenwedstrijd.

Van de 19 deelnemende paren won de eerste prijs Jkvr. I. H. Pauw v. Wieldrecht en J. F. Cremer (bij de 10e hole); de 2e prijs Mevr. de Pestere en G. M. del Court van Krimpen (10e fairway) en de 3e prijs de Heer en Mevr. Kakebeek (10e fairway).

Na afloop van den wedstrijd reikte de Voorzitter, Jhr. C. A. de Pestere, de prijzen uit.

26 Juni j.l. werd voor de 1e klasse competitie een match tusschen teams van „De Pan“ en de Haagsche G.C. gespeeld. De uitslagen waren:

Foursomes: G. M. del Court v. Krimpen en Jhr. Mr. W. F. Röell verliezen van Jhr. Mr. A. Snouck Hurgronje en A. Kerkhoven met 1 down; H. J. Kessler en J. de Mol v. Otterloo winnen van J. T. Patterson en K. G. van Leyden met 2/1; F. M. la Chapelle en Jhr. Mr. H. H. Röell verliezen van Jhr. H. Trip en Jhr. W. den Beer Poortugaal met 3/1.

Singles: G. M. del Court v. Krimpen wint van Jhr. Mr. A. Snouck Hurgronje met 5/4; Jhr. Mr. W. F. Röell verliest van A. Kerkhoven met 5/4; H. J. Kessler verliest van K. G. van Leyden met 4/3; F. M. la Chapelle wint van J. T. Patterson met 1 up; J. de Mol v. Otterloo verliest van Jhr. H. Trip met 6/5; Jhr. Mr. H. H. Röell verliest van Jhr. W. den Beer Poortugaal met 4/3.

„De Pan“ verliest dus van de Haagsche G.C. met 3-6.

JONG FRANSCH GOLFTEAM TE STERK VOOR NEDERLANDERS

EEN 7-1 OVERWINNING HET RESULTAAT

Zondag jl. vond op de links van de Kennemer Golf & Country Club de golfmatch Nederland—Frankrijk plaats, welke door zeer fraai weer werd begunstigd. De schitterende sea-side course, waarover alle buitenlanders als om strijd verrukt zijn, en die één der mooiste van het Continent wordt genoemd, vertoonde zich in volle zonne-glorie, en het was een lust voor de spelers en toeschouwers om hier in deze prachtige duin-omgeving rond te wandelen. De baan was in uitstekenden toestand, de fairway misschien wat droog, doch de greens perfect. Het bestuur van de Kennemer had dan ook niets nagelaten om haar gasten het spelen zoo prettig mogelijk te maken. Wat bovendien voor de toeschouwers zijn aangename zijde heeft, is dat de ligging van verschillende holes zoodanig is, dat eenige zitjes het volgen van het spel daar gemakkelijk maken en men door afsnijden de spelers op verschillende punten weer kan opvangen.

Het resultaat van de match heeft geen twiifel overgelaten aangaande de sterkte van de partijen. Hoewel de Nederlandsche vertegenwoordigers zich dapper hebben geweerd, bleken de Fransche golfers verre de meesters met club en bal. Ondanks hun jeugd speelden zij met een verbazingwekkende accuratesse en met de bij golf zoo noodzakelijke kalmte. De moeilijkste slagen hadden voor hen geen moeilijkheden, de onbekendheid met de baan, waarop zij toch slechts luttele ronden hadden gespeeld, bleek geen handicap.

Alvorens de partijen de revue te laten passeeren, willen we eenige woorden wijden aan den besten Franschman, Carlhian, een golfer van amper 20 jaar, die met een bewonderenswaardig gemak en evenveel zekerheid zijn slagen uitvoerde, steeds spoedig de greens bereikte en een minimum aantal putts noodig had. Temeer zijn de successen van den Franschman, die in zijn land de beste onder de amateurs is, merkwaardig, als men weet dat hij zijn stijl geheel hiet moeten instellen op een — als gevolg van een operatie — gebogen linkerarm.

's Morgens werden als gebruikelijk de foursomes verspeeld, waarvan de Franschen er twee wonnen, en de Nederlanders één, het eenige punt, zooals achteraf zou blijken, dat veroverd werd. Van Leijden en del Court van Krimpen speelden in die partij zeer goed golf en in dien vorm spelend, behooren zij tot de twee beste golfers van ons land. Speciaal de groote rust die Van Leijden kenmerkt, verdient vermelding. Deze foursome — tegen de gebroeders Huet — was zeer spannend en tot de laatste hole stonden de partijen nog gelijk. Op de green miste het Fransche paar zijn putt, waarna een 3-meter putt, te nemen door Van Leijden, de beslissing moest brengen. Van Leijden benutte deze kans, waarmede het Nederlandsche paar met de magere marge van 1 up won. Delamare-Deboutteville, tezamen met Carlhian, won zijn foursome tegen Snouck Hurgronje met Kerkhoven. Van Delamare, den Franschen captain, was zijn formidabel putten bekend, en de liefhebbers verwachtten dus veel op de greens. Hij stelde op de zesde niet teleur door met een schitterende putt van den kant af ineens in de hole te raken. Carlhian stond hem vanzelfsprekend keurig terzijde in de 4 en 3 overwinning, welke het Fransche paar behaalde. De beide ouderen uit het gezelschap, Canivet en Segard, die voor twee jaar ook reeds in Den Haag met het Fransche team tegen Nederland speelden, wonnen met 2 en 1 van de Nederlandsche jongeren Carp en Röell, die zich dapper verdedigden en zoo nu en dan zeer goed golf vertoonden. De zesde hole bleek de putters welgezind, want daar herhaalde Carp wat Delamare-Deboutteville voor hem had gedaan, een heel lange putt ineens te benutten. Eén van de keeren dat een spontaan applaus uit de talrijke toeschouwers opklonk.

De singles brachten voor de Hollanders heel weinig successen. Zeer tot voldoening van allen wist Kerkhoven het nog tegen Delamare-Deboutteville tot all square te brengen, voor een groot deel te danken aan de zeer verre drives van den Nederlander, dezen middag

Johs. de Kuyper & Zoon

SCHIEDAM
ANNO 1695

JENEVER
LIKEUREN
VOORBURG

steeds verder dan die van del Court, wiens drives er ook mogen zijn. De partij werd fel betwist en de eerste negen holes wist Kerkhoven in één slag binnen bogey (36) rond te gaan. Op de laatste holes werd het weer spannend en het winnen van de achttiende bracht Kerkhoven een half puntje.

De overige vijf partijen werden alle door de Franschen gewonnen. Carlhian had het overigens tegen onzen kampioen del Court lang niet gemakkelijk, doch de meerdere zekerheid die zijn spel kenmerkte, de afgemeten approach-slagen, werden bekroond door een overwinning met 4 en 2. Speciaal op de tweede negen holes, nadat del Court een achterstand had van 3 down, speelde del Court heel goed. De 12e hole, waar de bogey-score 5 is, ging dank zij een feillooze putt, in 4. De captain van het Nederlandsche team, Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje, had het geluk niet aan zijn zijde. Hij speelde tegen den 20-jarigen Georges Huet, wiens spel twee jaar geleden op de Haagsche Golfclub velen nog versch in de herinnering ligt. Deze jongeman bleek nog veel vooruitgegaan en hij behaalde — geholpen door pech aan de zijde van Snouck Hurgronje — de grootste overwinning van den dag: 7 en 5. De malchance van den Nederlander culmineerde wel op de zesde hole, toen hij na drie approach-slagen geen meter verder bleek gekomen te zijn. Van Leijden verloor van J. Huet na een regelmatige partij met de iets geflatteerde cijfers 4 en 2. De laatste Franschen Segard en Canivet brachten tenslotte ook de punten binnen, ondanks goed spel der Nederlanders, die echter nog niet die routine bezitten, die voor een internationale match noodzakelijk is.

Vermelden we tenslotte nog de volledige resultaten:

Foursomes. G. en J. Huet verliezen van G. M. del Court van Krimpen en K. C. van Leijden met 1 up. G. Delamare-Deboutteville en M. Carlhian winnen met 4 en 3 van Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje en A. Kerkhoven. P. Canivet en N. Segard winnen met 2 en 1 van B. Carp en Jhr. Mr. W. F. Röell.

Singles. m. Carlhian wint van del Court met 4 en 2. G. Huet wint met 7 en 5 van Snouck Hurgronje. J. Huet wint met 4 en 2 van Van Leijden. Delamare-Deboutteville speelt all square tegen Kerkhoven. Segard wint met 4 en 2 van Carp. Canivet wint met 2 en 1 van Röell.

De uitslagen van de matches Nederland-Frankrijk zijn thans tot dusverre als volgt geweest: 1922 Frankrijk—Nederland 7-2, 1924 Nederland-Frankrijk 4-4½, 1925 Frankrijk—Nederland 5½-3½, 1926 Nederland—Frankrijk 5-4, 1927 Frankrijk—Nederland 2½-6½, 1928 Nederland—Frankrijk 3½-5½, 1929 Frankrijk—Nederland 4-5, 1930 Nederland—Frankrijk 5-4, 1931 Frankrijk—Nederland 5½-3½, 1932 Nederland—Frankrijk 7½-1½. De Franschen hebben dus één match meer gewonnen. In punten is de stand 50 tegen 40 in het voordeel van de Franschen.

J. A. BRONGERS.

EEN SPELMOMENT UIT NEDERLAND—FRANKRIJK VAN EEN HOOGER PUNT GENOMEN.